

dzenia przez właściwe organy lub dokumentu (ust. 3) pociąga za sobą ustalenie czynszu bez zastosowania ulgi.

§ 4. 1. Jeżeli w czasie trwania stosunku najmu nastąpi zmiana obowiązujących stawek czynszowych lub zmiana okoliczności mających wpływ na wysokość czynszu najmu, wynajmujący określa wysokość czynszu najmu stosownie do zmienionych stawek i okoliczności. Najemca zobowiązany jest bezzwłocznie zawiadomić wynajmującego o okolicznościach uzasadniających zmianę wysokości czynszu.

2. Czynsz najmu obliczony w związku ze zmianą stawek czynszowych lub zmianą okoliczności, mających wpływ na jego wysokość, obowiązuje od dnia 1 miesiąca, następującego po miesiącu, w którym nastąpiły okoliczności uzasadniające zmianę czynszu. Wynajmujący jest zobowiązany zawiadomić najemcę na piśmie o wszelkich zmianach w obliczeniu czynszu.

§ 5. 1. Nadzór nad czynnościami wynajmującego, określonymi w §§ 1—4, należy do organów do spraw gospodarki komunalnej i mieszkaniowej prezydentów rad narodowych miast, dzielnic, osiedli lub gromad właściwych ze względu na miejsce położenia lokalu.

2. W razie sporu pomiędzy wynajmującym a najemcą co do wysokości czynszu i innych należności z tytułu najmu lokalu każdej ze stron przysługuje prawo wystąpienia do organów wskazanych w ust. 1 o ustalenie tej wysokości. Ustalenie następuje w drodze decyzji wydanej w trybie przepisów o postępowaniu administracyjnym.

3. Przepisy ust. 1 i 2 nie dotyczą ustalania należności stanowiących udział najemców w pokrywaniu kosztów eksploatacji oraz bieżącego remontu z tytułu najmu lokali w domach nie będących w zarządzie jednostek gospodarki społecznej. Do rozstrzygnięcia spraw w tym zakresie właściwe są sądy powszechne.

4. Do czasu rozstrzygnięcia sporu pomiędzy wynajmującym a najemcą co do wysokości czynszu i innych należ-

ności z tytułu najmu lokali najemca obowiązany jest do opłacania czynszu i tych należności w wysokości płaconej do dnia powstania sporu, a gdy spór powstaje przy ustalaniu czynszu od nowo obejmowanego lokalu — w wysokości nie kwestionowanej przez najemcę.

§ 6. 1. Czynszowe komisje odwoławcze rozwiązują się po rozpatrzeniu spraw skierowanych do nich przed dniem wejścia w życie rozporządzenia, nie później jednak niż w ciągu 6 miesięcy od dnia jego wejścia w życie.

2. Sprawy nie rozpoznane przez komisje czynszowe w terminie wskazanym w ust. 1 podlegają rozpatrzeniu przez organy nadrzędne nad wymienionymi w § 5 ust. 1.

§ 7. Rozporządzenie niniejsze nie narusza przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 14 maja 1964 r. w sprawie opróżniania lokali oraz ustalania wysokości czynszu najmu za niektóre lokale w budynkach położonych na terenie państwowych gospodarstw rolnych i leśnych oraz przedsiębiorstw mechanizacji rolnictwa (Dz. U. Nr 19, poz. 114).

§ 8. Traci moc rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 29 września 1948 r. o właściwości władz i postępowaniu przy ustalaniu wysokości czynszu oraz przy wymiarze i ściąganiu wpłat na Fundusz Gospodarki Mieszkaniowej (Dz. U. Nr 49, poz. 375 z późniejszymi zmianami), z tym że pozostają w mocy dotychczasowe zasady dotyczące udziału najemców lokali w pokrywaniu kosztów eksploatacji i bieżącego remontu.

§ 9. Wykonanie rozporządzenia porucza się Ministrowi Gospodarki Komunalnej i innym zainteresowanym ministrom.

§ 10. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 października 1964 r.

Prezes Rady Ministrów: *J. Cyrankiewicz*

## 207

### OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 10 sierpnia 1964 r.

**w sprawie akceptacji przez Kenię Konwencji dotyczącej utworzenia Organizacji Narodów Zjednoczonych dla Wychowania, Nauki i Kultury, podpisanej w Londynie dnia 16 listopada 1945 r.**

Podaje się niniejszym do wiadomości, że zgodnie z art. XV Konwencji dotyczącej utworzenia Organizacji Narodów Zjednoczonych dla Wychowania, Nauki i Kultury, podpisanej w Londynie dnia 16 listopada 1945 r. (Dz. U.

z 1958 r. Nr 63, poz. 311), Rząd Kenii złożył dnia 7 kwietnia 1964 r. Rządowi Brytyjskiemu dokument akceptacyjny powyższej Konwencji.

Minister Spraw Zagranicznych: *A. Rapacki*

## 208

### OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 19 sierpnia 1964 r.

**w sprawie uczestnictwa Tanganiki i Rwandy w Protokole dotyczącym zakazu używania na wojnie gazów duszących, trujących lub podobnych oraz środków bakteriologicznych, podpisanym w Genewie dnia 17 czerwca 1925 r.**

Podaje się niniejszym do wiadomości, że Rząd Republiki Francuskiej jako depozytariusz Protokołu dotyczącego za-

kazu używania na wojnie gazów duszących, trujących lub podobnych oraz środków bakteriologicznych, podpisanego

w Genewie dnia 17 czerwca 1925 r. (Dz. U. z 1929 r. Nr 28, poz. 278), powiadomił notą z dnia 15 maja 1963 r., że Rząd Tanganiki przystąpił do powyższego Protokołu, oraz notą z dnia 8 lipca 1964 r., że Rząd Rwandy uważa się związany

tym Protokołem, którego postanowienia zostały rozciągnięte na jego terytorium przed uzyskaniem niepodległości.

Minister Spraw Zagranicznych: *A. Rapacki*

## 209

### OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 19 sierpnia 1964 r.

**w sprawie przystąpienia Algierskiej Republiki Ludowo-Demokratycznej do Konwencji o ujednostajnieniu niektórych przepisów dotyczących niesienia pomocy i ratownictwa morskiego, podpisanej wraz z Protokołem podpisania w Brukseli dnia 23 września 1910 r., do Konwencji międzynarodowej o ujednostajnieniu niektórych zasad dotyczących konosamentów, podpisanej w Brukseli dnia 25 sierpnia 1924 r., oraz do Konwencji międzynarodowej o ujednostajnieniu niektórych zasad odnoszących się do przywilejów i hipotek morskich, podpisanej w Brukseli dnia 10 kwietnia 1926 r.**

Podaje się niniejszym do wiadomości, że zgodnie z art. 17 Konwencji o ujednostajnieniu niektórych przepisów dotyczących niesienia pomocy i ratownictwa morskiego, podpisanej wraz z Protokołem podpisania w Brukseli dnia 23 września 1910 r. (Dz. U. z 1938 r. Nr 101, poz. 672), z art. 14 Konwencji międzynarodowej o ujednostajnieniu niektórych zasad dotyczących konosamentów, podpisanej wraz z Protokołem podpisania w Brukseli dnia 25 sierpnia 1924 r. (Dz. U. z 1937 r. Nr 33, poz. 258) oraz z art. 18 Konwencji między-

narodowej o ujednostajnieniu niektórych zasad odnoszących się do przywilejów i hipotek morskich, podpisanej wraz z Protokołem podpisania w Brukseli dnia 10 kwietnia 1926 r. (Dz. U. z 1937 r. Nr 33, poz. 260), Rząd Algierskiej Republiki Ludowo-Demokratycznej złożył Rządowi Belgijskiemu dnia 13 kwietnia 1964 r. swoje dokumenty przystąpienia do powyższych konwencji.

Minister Spraw Zagranicznych: *A. Rapacki*

## 210

### OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 27 sierpnia 1964 r.

**w sprawie przystąpienia Rwandy do Konwencji dotyczącej przywilejów i immunitetów Narodów Zjednoczonych z dnia 13 lutego 1946 r.**

Podaje się niniejszym do wiadomości, że zgodnie z paragrafem 32 Konwencji dotyczącej przywilejów i immunitetów Narodów Zjednoczonych, przyjętej przez Zgromadzenie Ogólne Narodów Zjednoczonych dnia 13 lutego 1946 r. (Dz. U.

z 1948 r. Nr 39, poz. 286), nastąpiło złożenie dokumentu przystąpienia do powyższej Konwencji dnia 15 kwietnia 1964 r. przez Rząd Rwandy.

Minister Spraw Zagranicznych: *w z. J. Winiewicz*

## 211

### OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 27 sierpnia 1964 r.

**w sprawie ratyfikacji przez Mauretanię Konwencji (nr 23) dotyczącej repatriacji marynarzy, przyjętej w Genewie dnia 23 czerwca 1926 r.**

Podaje się niniejszym do wiadomości, że zgodnie z art. 7 Konwencji (nr 23) dotyczącej repatriacji marynarzy, przyjętej w Genewie dnia 23 czerwca 1926 r. (Dz. U. z 1931 r.

Nr 106, poz. 821), została zarejestrowana ratyfikacja powyższej Konwencji przez Mauretanię dnia 8 listopada 1963 r.

Minister Spraw Zagranicznych: *w z. J. Winiewicz*

## 212

### OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 27 sierpnia 1964 r.

**w sprawie uczestnictwa szeregu państw w Konwencji dotyczącej ułatwień celnych dla turystyki, Protokole dodatkowym do tej Konwencji odnoszącym się do przywozu dokumentów i materiałów propagandy turystycznej oraz w Konwencji celnej w sprawie czasowego przywozu prywatnych pojazdów drogowych, podpisanych w Nowym Jorku dnia 4 czerwca 1954 r.**

Podaje się niniejszym do wiadomości, że zgodnie z art. 14 i 15 Konwencji dotyczącej ułatwień celnych dla turystyki, art. 8 i 9 Protokołu dodatkowego do tej Konwen-

cji, odnoszącego się do przywozu dokumentów i materiałów propagandy turystycznej, oraz art. 33 i 34 Konwencji celnej w sprawie czasowego przywozu prywatnych pojazdów dro-